

ו אמר דברים, ואז האתון קיתה מודיעעה לו, והוא מראה מעשה להשות עליו אומה רות. ומה הרא ? הוא הינה יודע שחמורים משוטטים ושורים בתקלה הלילה, ואז הרא מעשה והעמיד את אthonו במקום מתkon, ועשה מעשוoso וסידר דבריו. ואז היה בא מי שבא, והודיע לו על

ידי אומה אתון.

בין שלילה אחד אמר לו לא תלך עמם, מודיע שב פעם שניית לזה ? אלא הם ברשות עליונה עומדים, והרי שניינו, בדרך שארם רוזה לכת, בה מוליכין וכו'. בהתחלה פתוב לא תלך עמם. בין שראה הקדוש ברוך הוא שרצונו לכת, אמר לו, קום לך אפס ואך את הדבר וגוי. מה עשה בעלם כל אותו הלילה ? ואיפה הוא ריה מהרדר ואומר : ואיפה הוא הפבוד של ? האם בקשר אחר התקשרות ? השגיח כל אותו הלילה בכספי ולא מצא צד שיהיה הוא ברשותו, אלא מצד אתון.

ונינו מה שאמר רבי יצחק אמר רבי יהונתן, בקרים הפתהונים הלו יש ימין ויש שמאל. מצד ימין חמורים, כפי שבאנו, ומצד שמאל אתוונות. ושנינו, עשרה הם לימין, ועשרה לשמאל. וזהו שאמר רבי יוסי, יוסף כשברד מאביו ידע בחכמה העליונה בסוד בקרים קדושים עליונים. בין שעה במצרים, למד באותה חכמה שלהם באותם בקרים הפתהונים, איך אחים אלה של ימין ואלה של שמאל. עשרה של ימין ועשרה של שמאל חמורים ואתוונות. ומשום זה רמז לאביו מה שלם שם, שכתוב (שם מה) ולאביו שלח קזאת עשרה חמורים וגוי.

וכדין אתנא אוֹדֵעַ ליה. וアイו אחיזי עובדא למשרי עליו ההוא רוחא. ומאי אחיזי. הוא הוה ידע דחמרי שטאן ושראן בקדמייתא דיליליא, כדין אחיזי עובדא, וקאים לאתניה באחר מתקון, ועbid עובדי וסדר מלוי. וכדין הוה אתי מאן דאתי, ואודע ליה על ידך דהיא אתון.

בין דיליליא חד אמר ליה לא תלך עמם, מי טעמא תפ ננינות להאי. אלא אינון בראשותא דלעילא קיימי, והא תנין, בדרך שארם רוזה לכת בה מוליכין וכו'. בקדמייתא כתיב, לא תלך עמם. בין דחמא קדשא בריך הוא, דרעותא הו לא מיה. אמר ליה קום לך אTEM ואך את הדבר וגוי. מה עבד בעלם כל ההוא ליליא הוה מתרה ואמר ומה אן הוא קרא דיליא, אי בקטורא אהרא אתקטרנא. אשכח כל ההוא ליליא בחרשו, ולא אשכח סטרא, דיה הוא ברשותיה, אלא

מטרא דאתניה.

ונינו דאמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, באlein כתрин תפאיין אית ימין ואית שמאל. מטרא דימנא חמרי, כמה דאוקימנא. ומטרא דشمאל אתני. ותאנא, עשרה אינון לימנא, ועשרה לשמאלא. ודא הוא דאמר רבי יוסי, יוסף פד אtrapש מאבוי, ידע בחכמה דלעילא, ברזא דכתрин קידישין עלאין. בין דהוה במצרים, אויף בהיא חכםא דלהון, באינון כתрин תפאיין, היה אחידן אינון דימנא, ואינון דشمאל. עשרה דימנא ועשרה דشمאל חמרי ואתני. ובגין פך רמז לאבוי מה דאוליף פמן, כתיב (בראשית מה) ולאבוי שלח בזאת עשרה חמורים וגוי.